

کتاب "شهریار" در باکو به زبان آذری منتشر شد

این کتاب که با حمایت مالی بنیاد تحقیق و پژوهش آثار فرهنگی و تاریخی جمهوری آذربایجان منتشر شده، گلچینی از اشعار برگزیده محمد حسین شهریار، شاعر مشهور ایرانی از جمله منظومه حیدربابا سلام است

well/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران/سرویس آذربایجان

این کتاب که با حمایت مالی بنیاد تحقیق و پژوهش آثار فرهنگی و تاریخی جمهوری آذربایجان منتشر شده، گلچینی از اشعار برگزیده محمد حسین شهریار، شاعر مشهور ایرانی از جمله منظومه حیدربابا سلام است که در کنار نقاشی‌های مینیاتور فخرالدین علی، نقاش آذربایجانی گرد آمده است کتاب "شهریار" در باکو، پایتخت جمهوری آذربایجان به زبان آذری منتشر شد. این کتاب با لوح فشرده ای که در آن شهریار منظومه حیدربابا سلام را خوانده، همراه است.

به گزارش خبرگزاری کتاب (ایبنا) به نقل از پایگاه خبری تریند لایف جمهوری آذربایجان؛ این کتاب که با حمایت مالی بنیاد تحقیق و پژوهش آثار فرهنگی و تاریخی جمهوری آذربایجان منتشر شده، گلچینی از اشعار برگزیده محمد حسین شهریار، شاعر مشهور ایرانی از جمله منظومه حیدربابا سلام است که در کنار نقاشی‌های مینیاتور فخرالدین علی، نقاش آذربایجانی گرد آمده است. این کتاب با لوح فشرده ای که در آن شهریار منظومه حیدربابا سلام را خوانده، همراه است. استاد سیدمحمدحسین بهجت تبریزی (شهریار) در سال ۱۲۸۵ هجری شمسی در روستای خشکاب در بخش قره چمن آذربایجان متولد شد. پدرش حاجی میر آقاخشکنابی و از وکلای میرز و مردی فاضل و خوش محاوره و از خوش نویسان دوره خود بود.

او در اوایل شاعری بهجت تخلص میکرد و بعد با فال حافظ تخلص شهریار را تعیین کرد. او تحصیلات خود را در مدرسه متحده، فیوضات و متوسطه تبریز و دارالفنون تهران گذراند و تا کلاس آخر مدرسه طب تحصیل کرد و به مدارج بالایی دست یافت ولی عشق به شعر مسیر زندگی او را تغییر داد. شرح حال و خاطرات زندگی شهریار در خلال اشعارش خوانده می شود و هر نوع تفسیر و تعبیری که در آن اشعار بشود به افسانه زندگی او نزدیک است. عشق‌های عارفانه شهریار را میتوان در خلال غزل‌های انتظار، جمع و تفریق، وحشی شکار، یوسف گمگشته، مسافر همدان و... مشاهده کرد. محرومیت و ناکامی‌های شهریار نیز در غزل‌هایی چون گوهرفروش، ناکامی‌ها، جرس کاروان، ناله روح و بیان شده است. خاطرات تلخ و شیرین او نیز در هذیان دل، حیدربابا و افسانه شب انعکاس یافته است. استاد شهریار پس از هشتاد و سه سال زندگی شاعرانه پربار و افتخار در ۲۷ شهریور ماه ۱۳۶۷ به ملکوت اعلی پیوست و پیکرش در مقبره الشعرا تبریز که مدفن بسیاری از شعرا و هنرمندان آن دیار است به خاک سپرده شد.

پایان پیام.